

شتاب بخشی به اقتصاد دریا
با واگذاری جایگاه‌های سوخت
به تعاونی‌های صیادی در چابهار

اداره کل تعاون سیستان و بلوچستان پیگیر واگذاری جایگاه‌های اختصاصی سوخت به تعاونی‌های صیادی شده به هدف مدیریت کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان، این اقدام با هدف اهمیت‌ها، حذف واسطه‌ها و حمایت از معیشت صیادان فعال در دریای عمان در دستور کار قرار گرفته و منابع مالی آن نیز پیش‌بینی شده است. به گزارش اقتصادسراسرآمد، المنظر شبه‌بخش در دیدار با مدیر کل شیلات سیستان و بلوچستان در چابهار اظهار کرد: صیادی از مشاغل سخت دریایی است و صیادان گاهی ماه‌ها در دریا حضور دارند و برای تأمین نیازهای کشور فعالیت می‌کنند؛ از این رو دسترسی آسان و به‌موقع آنان به سوخت واقعیت دارد. وی افزود: یکی از مطالبات مطرح‌شده از سوی تعاونی‌های صید و صیادی، دسترسی آسان تر به سوخت است و در همین راستا ایجاد یا واگذاری جایگاه صیادان برای تأمین سوخت کاهش یابد. مدیر کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی سیستان و بلوچستان با اشاره به وضعیت تعاونی‌های فعال در حوزه صید و صیادی گفت: تعدادی از آنها تعاونی‌ها در جنوب استان ثبت شده‌اند، اما بخشی از آنها فعالیت واقعی و میدانی ندارند و باید با حمایت از تعاونی‌ها و اتحادیه‌ها، این ظرفیت را دوباره فعال کرد.

وی ادامه داد: موقعیت چابهار و دسترسی آن به دریای عمان، فرصت مناسبی برای توسعه فعالیت‌های اقتصادی تعاونی‌های صیادی فراهم کرده و فعال شدن این بخش می‌تواند به اشتغال، درآمد، صادرات و آراوری منطقه کمک کند. شبه‌بخش بر حرکت از الگوی تعاونی‌های سنتی به سمت تعاونی‌های نوع جدید و دانش‌بنیان تأکید کرد و گفت: تجمیع سرمایه‌های خرد در این تعاونی‌ها می‌تواند زمینه سرمایه‌گذاری‌های بزرگ‌تر و ایجاد اشتغال پایدار را فراهم کند. وی همچنین بر تفویض اختیارات بیشتر به شهرستان‌ها تأکید کرد و افزود: با توجه به گستردگی استان، ارائه خدمات تعاون در نزدیک‌ترین نقطه به جامعه هدف، دسترسی تعاونی‌ها را آسان‌تر و روند پیگیری امور را کوتاه‌تر می‌کند. مدیر کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی سیستان و بلوچستان گفت: منابع مالی برای حمایت از تعاونی‌ها در بخش سرمایه‌ها، گردش و سرمایه ثابت پیش‌بینی شده و تعاونی‌ها می‌توانند بر اساس طرح توجیهی خود درخواست دریافت این منابع را در سامانه جامع بخش تعاون ثبت کنند. وی رفع مشکلات ثبت و تغییرات شرکت‌های تعاونی در چابهار را از دیگر موضوعات مورد پیگیری عنوان کرد و افزود: این مسائل با همکاری اداره ثبت شرکت‌ها دنبال می‌شود تا روند فعالیت تعاونی‌ها تسهیل شود. به گزارش ایرنا، شهرستان چابهار با سه بخش مرزی، پلان و پیرسهراب و بیش از ۲۰۰ هزار نفر جمعیت در ۶۴۵ کیلومتری جنوب شرقی زاهدان مرکز سیستان و بلوچستان است

۱۱۹ متهم صید غیرمجاز در خوزستان به مراجع قضایی معرفی شدند

مدیر کل شیلات خوزستان از معرفی ۱۱۹ متهم صید غیرمجاز به مراجع ذی صلاح خبر داد و گفت: در جریان عملیات بازرسی‌های یگان حفاظت منابع آبی استان، ۶۱۵ کیلوگرم میگو و ۲۲ دستگاه ترال کشف و ۳۰ فروند قایق و لنج نیز توقیف شد.

به گزارش اقتصادسراسرآمد، سیدشرف موسوی به ایرنا اظهار کرد: یگان حفاظت منابع آبی استان در راستای اجرای برنامه‌های نظارتی و عملیاتی در پنج پایگاه بندر امام خمینی (ره)، هندیجان، آبادان (چونبده) والفجر و ماهشهر اقدامات گسترده‌ای در حوزه پایش و کنترل فعالیت‌های صیادی انجام داده است. وی افزود: مأموران یگان حفاظت منابع آبی در جریان گشت‌ها و بازرسی‌های انجام‌شده، ۵۳ فروند قایق و سخال و ۲۹ فروند قایق و دریا و همچنین هزار و ۲۵۹ فروند لنج در ساحل و ۲۰ فروند لنج در دریا را مورد بازرسی قرار دادند.

مدیر کل شیلات خوزستان ادامه داد: طی این عملیات‌ها ۲۵۲ دستگاه خودرو و ۵۱ دستگاه موتورسیکلت مورد بازرسی قرار گرفت و در مجموع ۶ هزار و ۲۱۹ نفر ساعت گشت ساحلی و ۴۲ نفر ساعت گشت دریاپی انجام شد.

وی با اشاره به اهمیت حفاظت از ذخایر آبی و ضرورت تدوین نظارت بر فعالیت‌های صیادی گفت: حفاظت از منابع آبی یک مسئولیت مشترک است و تحقق صید پایدار و مسئولانه، نیازمند همکاری و همراهی جامعه صیادی، دستگاه‌های اجرایی و نهادهای نظارتی است.

موسوی بیان کرد: صید مسئولانه و رعایت قوانین و مقررات صیادی نقش مهمی در حفظ ذخایر آبی، پایداری فعالیت جامعه صیادی و صیانت از منابع دریایی دارد و یگان حفاظت منابع آبی استان با جدیت با تخلفات صیادی به‌ویژه صید غیرمجاز و روش‌های مخرب از جمله صید ترال برخورد می‌کند. وی با بیان اینکه در یک ماه گذشته ۱۱ مرحله بازرسی از صیدگاه‌ها صورت گرفته یادآور شد: مقابله با صید غیرمجاز و روش‌های مخرب صید به‌ویژه صید ترال اولویت‌های مهم یگان حفاظت منابع آبی است چراکه تداوم چنین تخلفاتی می‌تواند به ذخایر آبی زیستگاه‌های دریایی و معیشت صیادان قائل‌نماد آسیب وارد کند.

می‌تواند بخشی از آثار اقتصادی ناشی از کاهش صید منطقه را جبران کند. جاسک سال‌ها یکی از مناطق مهم صیادی کشور بوده و جامعه محلی آن تجربه و نیروی انسانی متخصص لازم برای این فعالیت را در اختیار دارد. بنابراین نباید اجازه داد از بین رفتن شناورها به معنای از بین رفتن ظرفیت انسانی صیادی نیز باشد.

صیادان جاسک نیازمند راهکار عملی

امروز صیادان جاسک بیش از هر چیز نیازمند یک راهکار عملی هستند؛ راهکاری که بتواند تا زمان جبران کامل خسارت‌ها، آنها را دوباره به دریا بازگرداند. شاید استفاده از لنج‌های تجاری فایبر گلاس بیکار، به تنهایی نتواند زخم بزرگ جامعه صیادی جاسک را درمان کند، اما می‌تواند

مرهمی کوچک و مؤثر بر این زخم باشد. این پیشنهاد می‌تواند هم‌زمان سه هدف را دنبال کند: نخست، کمک به صیادان آسیب‌دیده جاسک و بازگرداندن آنها به چرخه اشتغال؛ دوم، استفاده از ظرفیت شناورهایی که امروز بلااستفاده مانده‌اند؛ و سوم، کمک به مالکان شناورهای تجاری بیکار برای خروج سرمایه‌شان از وضعیت رکود و تبدیل آن به یک فعالیت اقتصادی جدید.

بنابر این پیشنهاد می‌شود سازمان بنادر و دریانوردی کشور موضوع را از منظر مقررات دریایی و امکان تغییر کاربری بررسی کند و سازمان شیلات ایران نیز با توجه به مسئولیت خود در حمایت از جامعه صیادی، امکان اجرای این طرح را برای صیادان آسیب‌دیده جاسک پیگیری کند. در شرایطی که ساخت یک لنج جدید ممکن است ماه‌ها یا حتی سال‌ها زمان ببرد و هزینه بسیار سنگینی به همراه داشته باشد، استفاده هوشمندانه از ظرفیت‌های موجود می‌تواند یک راه‌میانبر قانونی و اقتصادی باشد. امروز بیش از هر زمان دیگری به تصمیم‌های خلاقانه و راهکارهای اجرایی نیاز داریم؛ تصمیم‌هایی که بدون تحمیل هزینه سنگین به دولت، بخشی مشکلات مردم را کاهش دهد. جبران خسارت صیادان باید مسیر اصلی خود را طی کند؛ اما در کنار آن، نباید زندگی و معیشت صیادان تا زمان پایان این فرآیند متوقف بماند.

اکنون انتظار می‌رود سازمان بنادر و دریانوردی و سازمان شیلات ایران این پیشنهاد را بررسی کنند و اگر از نظر فنی و قانونی امکان‌پذیر است، با همکاری دستگاه‌های استانی و شهرستانی، زمینه اجرای آزمایشی آن را در جاسک فراهم سازند. شاید یک تصمیم‌آدری درست، بتواند صدها نفر را دوباره به دریا بازگرداند؛ سرمایه‌ای را که در سرمایه مولد تبدیل کند و بخشی از بار سنگین خسارت جنگ را از دوش خانواده‌های صیادان جاسک بردارد.

نیز باید از مسیر قانونی و با هماهنگی سازمان بنادر و دریانوردی انجام شود. در این میان، نقش سازمان بنادر و دریانوردی بسیار تعیین‌کننده است؛ چراکه موضوع ثبت شناور، مشخصات فنی، کاربری و امور مرتبط با وضعیت قانونی آنها در حوزه وظایف این سازمان قرار دارد. در مقابل، سازمان شیلات ایران می‌تواند به عنوان مدافع جامعه صیادی، جامعه هدف این طرح را مشخص و ساماندهی کند.

این پیشنهاد نیز باید صرفاً برای صیادان آسیب‌دیده از جنگ در جاسک در نظر گرفته شود؛ افرادی که سابقه فعالیت صیادی داشته و دارای گواهی پیش‌نیاز ساخت و تأمین شناور از سوی شیلات هستند و شناور قبلی خود را در جریان جنگ از دست داده‌اند. به این ترتیب، طرح از مسیر هدف اصلی خود خارج نمی‌شود و قرار نیست یک امتیاز عمومی برای تغییر کاربری شناورهای تجاری ایجاد شود؛ بلکه هدف، کمک اضطراری به جامعه‌ای است که سرمایه و شغل خود را در جریان جنگ از دست داده است.

اگر این طرح از سوی سازمان بنادر و شیلات مورد بررسی قرار گیرد، می‌توان ابتدا در قالب یک طرح آزمایشی در جاسک اجرا کرد. در مرحله نخست، فهرستی از صیادان آسیب‌دیده دارای شرایط تهیه شود. سپس در سراسر بنادر کشور شناورهای فایبر گلاس تجاری بلااستفاده شناسایی شوند. پس از آن، شناورهای واجد شرایط از نظر فنی و ایمنی بررسی شده و در صورت تأیید، امکان تغییر کاربری آنها مشخص شود.

در مرحله بعد، مالک شناور و صیاد متقاضی می‌توانند در یک فرآیند شفاف و قانونی به یکدیگر متصل شوند و پس از طی مراحل اداری و فنی، شناور وارد چرخه صیادی شود. حتی می‌توان برای این طرح یک کارگروه مشترک میان سازمان بنادر و دریانوردی، سازمان شیلات، اداره کل شیلات هرمزگان و دستگاه‌های مرتبط در جاسک تشکیل داد تا روند آن با سرعت بیشتری بررسی شود.

اهمیت جبران خسارت صیادان

اهمیت این موضوع زمانی بیشتر مشخص می‌شود که بدانیم بازگشت صیادان به دریا فقط مسئله اشتغال شخصی آنها نیست. هر لنج صیادی محل فعالیت گروهی از ناخدا، ملوان و جاشو است. فعال شدن یک شناور، یعنی بازگشت چندین خانواده به چرخه درآمد. فعال شدن ده‌ها شناور، یعنی احیای بخش قابل توجهی از اشتغال جامعه صیادی.

از سوی دیگر، فعالیت مجدد ناوگان صیادی جاسک به افزایش عرضه ماهی و آبیان در بازار کشور کمک می‌کند

«سرآمد» پیشنهاد می‌دهد؛

فرصت لنج‌های بیکار برای نجات صیادان آسیب‌دیده از جنگ

ضرورت ارائه راهکاری فوری برای حفظ اشتغال و تأمین سفره صیادان جاسک

مشکلات مربوط به رویه‌های تجاری یا ساماندهی نشدن فعالیت‌ها، برای مدت طولانی بلااستفاده مانده‌اند. برخی از مالکان این شناورها نیز به دنبال فروش شناور و تبدیل سرمایه خود به فعالیت اقتصادی دیگری هستند؛ چراکه ادامه وضعیت فعلی برای آنها صرفه اقتصادی ندارد و سرمایه‌ای که در یک شناور بیکار متوقف شده، عملاً بازدهی لازم را برای مالک ایجاد نمی‌کند.

اینجاست که یک فرصت دوطرفه شکل می‌گیرد. اگر سازمان بنادر و دریانوردی، با همکاری سازمان شیلات، امکان قانونی و فنی این موضوع را بررسی کند، شاید بتوان بخشی از شناورهای تجاری بیکار را با رعایت تمام ضوابط فنی، ایمنی و دریایی، از کاربری تجاری به صیادی تغییر داد و در اختیار صیادان آسیب‌دیده جاسک قرار داد.

راهکار موقت تا بازسازی ناوگان صیادی

این راهکار نه به معنای نادیده گرفتن قوانین است و نه قرار است جایگزین پرداخت خسارت جنگ شود؛ بلکه می‌تواند یک راهکار موقت و تسکینی تا زمان تعیین تکلیف کامل خسارت‌ها و بازسازی ناوگان صیادی جاسک باشد. از سوی دیگر، این طرح می‌تواند برای مالکان شناورهای بیکار نیز فرصتی برای خروج از رکود و جلوگیری از زیان بیشتر ایجاد کند. مالکی که شناور تجاری او به دلیل شرایط موجود امکان فعالیت مناسب ندارد، ممکن است بتواند با فروش شناور در قالب یک سازوکار شفاف و قانونی، سرمایه خود را بازیابی کند و به فعالیت اقتصادی دیگری وارد شود.

حتی اگر قیمت خرید این شناورها با لحاظ ارزش واقعی سرمایه مالک، هزینه‌های استهلاک و شرایط بازار تعیین شود، باز هم ممکن است هزینه آن برای مجموعه متقاضی بسیار کمتر از سفارش ساخت و تأمین یک شناور جدید باشد. به بیان ساده‌تر، یک سرمایه بیکار می‌تواند به سرمایه مولد تبدیل شود.

از یک طرف مالک شناور تجاری بیکار می‌تواند سرمایه خود را از وضعیت راکد خارج کند و از طرف دیگر، صیاد آسیب‌دیده جاسکی می‌تواند بدون انتظار طولانی برای ساخت شناور جدید، دوباره به چرخه اشتغال بازگردد. البته اجرای چنین طرحی نیازمند بررسی دقیق کارشناسی است. هر شناوری مناسب فعالیت صیادی نیست و باید وضعیت بدنه، موتور، ظرفیت، پایداری، تجهیزات ایمنی، تجهیزات ناوبری و سایر الزامات فنی آن توسط مراجع ذی‌صلاح بررسی شود.

نقش تعیین‌کننده سازمان‌های شیلات و بنادر

در صورت تأیید شرایط فنی، موضوع تغییر کاربری

گروه شیلات – جمال جلالی – این مطلب پیشنهادی است برای مسئولان سازمان بنادر و دریانوردی و همچنین سازمان شیلات ایران جهت استفاده از ظرفیت شناورهای تجاری بلااستفاده و تبدیل کاربری لنج‌های فایبر گلاس بی‌کار به شناور صیادی برای صیادان واجد شرایط است تا از این طریق برای بازگرداندن صیادان آسیب‌دیده جنگ به دریا و جبران خسارت جنگ و احیای موقت چرخه صیادی

قدیمی برداشت. آسیب‌گسترده به ناوگان صیادی شهرستان جاسک در جریان جنگ ۴۰ روزه رمضان، تنها از بین رفتن تعدادی شناور و سرمایه‌های شخصی نیست؛ این حادثه چرخه‌ای از اشتغال، تولید، معیشت و تأمین آبیان کشور را نیز تحت تأثیر قرار داده است. براساس اعلام مسئولان محلی، حدود ۱۰۰ فروند شناور صیادی جاسک در جریان حملات آسیب‌دیده یا از بین رفته‌اند و برآورد اولیه خسارت ناوگان صیادی حدود سه هزار میلیارد تومان اعلام شده است. همچنین بیش از دو هزار نفر از ناخداها، ملوانان، جاشوها و نیروهای وابسته به این شناورها با مشکل بیکاری و از دست رفتن منبع درآمد مواجه شده‌اند.

جبران کامل این خسارت‌ها مطالبه‌ای جدی و ضروری است، اما در کنار آن باید برای وضعیت فعلی صیادان نیز چاره‌ای اندیشید. ساخت یا خرید یک شناور جدید، به‌ویژه در شرایط اقتصادی فعلی و محدودیت‌های ناشی از جنگ و تحریم، زمان و سرمایه بسیار زیادی نیاز دارد. از سوی دیگر، بخش قابل توجهی از مواد اولیه و تجهیزات مورد نیاز ساخت شناورهای فایبر گلاس نیز با افزایش قیمت مواجه شده و مشکلات ایجادشده در زنجیره تولید و تأمین مواد اولیه، هزینه ساخت شناور جدید را بیشتر کرده است.

پیشنهادی برای لنج‌های بی‌کار

در چنین شرایطی، شاید لازم باشد دستگاه‌های متولی به جای آنکه همه راه‌ها را از مسیر ساخت شناور جدید دنبال کنند، ابتدا نگاهی به ظرفیت‌های موجود کشور داشته باشند؛ ظرفیت‌هایی که هم‌اکنون در برخی بنادر بلااستفاده مانده‌اند. یکی از پیشنهادها قابل بررسی، شناسایی لنج‌های کاربری فایبر گلاس بیکار در بنادر کشور و بررسی امکان تغییر کاربری آنها برای استفاده صرف توسط صیادان آسیب‌دیده جنگ در جاسک است. در برخی بنادر کشور، لنج‌های باربری فایبر گلاس به دلایل مختلف از جمله کاهش مسرودات تجاری یا کشورهای حوزه خلیج فارس، محدودیت سفر و فعالیت،

بازتاب

مهرداد محمدی دوست در گفت و گو با سرآمد:

برداشت میگوی پرورشی در کشور به ۶ هزار و ۲۲۰ تن رسید

زهرا عسکری – مدیر کل دفتر امور میگو و آبیان آب شور سازمان شیلات ایران، گفت: با آغاز فصل برداشت میگوی پرورشی از مزارع کشور و بر اساس آخرین آمار اخذ شده، تاکنون ۶ هزار و ۲۲۰ تن میگو از مزارع پرورشی استان ساحلی کشور برداشت شده است. مهرداد محمدی دوست در گفت و گو با خبرنگار اقتصاد سراسرآمد، اظهار داشت: با آغاز فصل برداشت میگوی پرورشی از مزارع کشور و بر اساس آخرین آمار اخذ شده، تاکنون ۶ هزار و ۲۲۰ تن میگو از مزارع پرورشی استان ساحلی کشور برداشت شده است. مدیر کل دفتر امور میگو و آبیان آب شور سازمان شیلات ایران، گفت: با توجه به اینکه سال گذشته در این مدت ۱۱ هزار و ۹۶۶ تن میگو برداشت شده بود، امسال تاکنون شاهد کاش ۴۸ درصدی در میزان برداشت میگوی پرورشی هستیم. به گفته وی، تاکنون ۵۲۹ تن میگو از مزارع پرورشی، ۳ هزار و ۲۰۱ تن میگو از مزارع استان هرمزگان، ۲ هزار و ۴۷۱ تن از مزارع استان سیستان و بلوچستان، ۱۱ تن میگو از مزارع خوزستان و ۹ تن از مزارع استان گلستان برداشت شده است. محمدی دوست با اشاره به اینکه مجموع سطح زیر کشت میگو در کشور امسال ۱۳ هزار و ۹۴۷ هکتار بوده است، بیان داشت: تاکنون ۲ هزار و ۸۹ هکتار از مزارع استان ساحلی کشور برداشت شده است که این برداشت همچنان ادامه خواهد داشت. وی خاطرنشان ساخت: سال گذشته در همین مدت ۵ هزار و ۸۹ هکتار از مزارع کشور برداشت انجام شده بود که امسال تاکنون شاهد کاهش ۵۹ درصدی در این امر هستیم. این مقام مسئول در سازمان شیلات ایران از فعالیت ۸۱۸ مزرعه فعال پرورش میگو سال ۱۴۰۵ در کشور خبر داد و گفت: این مزارع در ۵ استان ساحلی کشور شامل بوشهر، هرمزگان، گلستان، خوزستان و سیستان و بلوچستان فعال هستند.

مدیر کل دفتر امور میگو و آبیان آب شور سازمان شیلات ایران با اشاره به اینکه استان بوشهر با ۲۷۲ مزرعه پرورش میگوی فعال در صدر کشور قرار دارد، اظهار داشت: استان هرمزگان با ۲۶۵ مزرعه فعال، گلستان با ۱۳۲ مزرعه، سیستان و بلوچستان با ۸۶ مزرعه و خوزستان با ۶۳ مزرعه به تولید میگو در سال ۱۴۰۵ اشتغال دارند. این مقام مسئول در سازمان شیلات ایران، خاطرنشان ساخت: همچنین بر اساس آمارهای اخذ شده از استان‌های مذکور، امسال در مجموع کشوری ۱۱ هزار و ۱۰۹ هکتار از اراضی ساحلی زیر کشت میگو رفته‌اند. به گفته وی، از مجموع رقم مذکور، ۲ هزار و یک هکتار در بوشهر، ۳ هزار و ۶۶۸ هکتار در هرمزگان، هزار و ۲۷۰ هکتار در سیستان و بلوچستان، هزار و ۲۷ هکتار در خوزستان و دو هزار و ۱۲۲ هکتار در استان گلستان زیر کشت میگو رفته است.

دریچه

رئیس پژوهشکده باستان شناسی به سرآمد می‌گوید:

ضرورت انجام بررسی‌های باستان شناسی در جزیره هندورابی

رئیس پژوهشکده باستان شناسی بر ضرورت انجام بررسی‌های باستان شناسی در جزیره هندورابی به عنوان یکی از موارث مهم ایرانیان در منطقه خلیج فارس تأکید کرد و گفت: تاکنون در این جزیره هیچ گونه بررسی باستان شناسی صورت نکرده است. معصومه مصلی در گفت و گو با خبرنگار اقتصاد سراسرآمد بر ضرورت انجام بررسی‌های باستان شناسی در جزیره هندورابی به عنوان یکی از موارث مهم ایرانیان در منطقه خلیج فارس تأکید کرد و گفت: تاکنون در این جزیره هیچ گونه بررسی باستان شناسی صورت نکرده است. رئیس پژوهشکده باستان شناسی، ادامه داد: با توجه به شواهد موجود، با انجام بررسی‌های باستان شناسی در جزیره هندورابی به آثار تاریخی قابل توجهی در دوره های مختلف تاریخی دست خواهیم یافت. این مقام مسئول در وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، تصریح کرد: بر اساس برنامه ریزی‌های صورت گرفته و در صورت تأمین بودجه لازم و نیز وجود شرایط پایدار در منطقه، قصد داریم امسال و در اولین فرصت، بررسی‌های باستان شناسی در جزیره هندورابی را انجام دهیم. وی تصریح کرد: نیمه نخست سال به دلیل شرایط آب و هوایی گرم حاکم بر منطقه امکان بررسی‌ها و کاوش‌های باستان شناسی در منطقه خلیج فارس وجود ندارد و معمولاً هر ساله برنامه ریزیها برای انجام این پروژه‌ها در جنوب کشور، نیمه دوم سال است. وی با اشاره به اینکه هندورابی در حد فاصل بین جزیره کیش و جزیره لاوان قرار گرفته است، گفت: پس از انجام بررسی‌های اولیه و کشف شواهد احتمالی از وجود آثار تاریخی و مطالعات اولیه، برنامه ریزی برای کاوش‌های باستان شناسی طی سالهای آتی در این جزیره صورت خواهد گرفت. رئیس پژوهشکده باستان شناسی کشور، همچنین از امکان انجام کاوش‌های باستان شناسی زیر آب در ابهای ساحلی جزیره هندورابی خبر داد و گفت: پس از انجام بررسی‌های باستان شناسی در صورت نیاز این امکان وجود دارد که بتوانیم با استفاده از نیروهای متخصص نسبت به انجام کاوش‌های باستان شناسی زیر آب در این منطقه اقدام کنیم؛ به گفته مصلی، انجام بررسی‌های باستان شناسی در جزیره هندورابی می‌تواند نقش مهمی در حفاظت بیش از پیش از موارث خلیج فارس و اثبات سیادت تاریخی ایران بر منطقه ایفا کند که امیدواریم شاهد تحقق این مهم باشیم. لازم به ذکر است، در جزیره هندورابی روستایی است به نام روستای «هندرابی» هست که در نزدیکی این روستا آثار خرابه‌های قریه‌ای به نام «الدورات» دیده می‌شود. همچنین در یک کیلومتری جنوب غربی این روستا آثار قریه دیگری نیز وجود دارد که به نام «الصراف» معروف است، در این خرابه‌ها آثار گوناگونی از دوران بسیار دور یافت شده است.